

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.328/2015/4.szám

A Szegedi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt I. r., II. r., lakos III. r., lakos IV. r. és V. r. felpereseknek - a Kolozsvári és Waldmann Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Waldmann Gábor ügyvéd) által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. június 1. napján kelt 11.G.40.058/2014/20. számú ítélete ellen a felperesek 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja** azzal a pontosítással, hogy a felperesek 1 022 200 (egymillió-huszonkettőezer-kettőszáz) Ft elsőfokú eljárási illetéket kötelesek egyetemlegesen megfizetni az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 11 100 (tizenegyezer-egyszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy az állami adóhatóság külön felhívására a Magyar Államnak egyetemlegesen fizessenek meg 28 000 (huszonnyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperes és a perben nem álló (T.)Kft. 2008. május 8. napján **(lízingszerződés száma)** számon svájci frank alapú lízingszerződést kötöttek a TGK Volvo FH 13 400 6X2 típusú tehergépjárműre, a lízingbevevő által fizetendő lízingdíj összegét 38 326 175 Ft-ban határozva meg. A lízingbeadó, a lízingbevevő és a jelen per I. r. felperese 2009. június 26. napján „Engedményezés - tartozásátvállalás” elnevezésű megállapodást kötöttek, amely alapján a lízingszerződésben a lízingbevevő pozíciójába az I. r. felperes lépett.

A II-V. r. felperesek a 2009. június 26. napján kelt garanciaszerződéseknek nevezett megállapodásokkal készfizető kezességet vállaltak az I. r. felperes lízingszerződésből eredő tartozásainak teljesítéséért.

Gf.II.30.328/2015/4.szám

A felperesek keresetükben az I. r. felperes jogelődje és az alperes között létrejött lízingszerződés, az „engedményezés-tartozásátvállalás” elnevezésű megállapodás, valamint a garanciaszerződések egészének, illetve az egyes szerződések konkrétan megjelölt pontjai érvénytelenségének a

megállapítását kérték, majd - módosított keresetükben - az alperes kötelezését a lízingelt gépjármű kiadására és 16 436 437 Ft jogalap nélkül felvett lízingdíj visszafizetésére. A per folyamán a lízingszerződés, az „Engedményezés-tartozásátvállalás” elnevezésű megállapodás, valamint a garanciaszerződések, továbbá az alperesi üzletszabályzatok és a megjelölt üzletszabályzati pontok érvénytelenségére vonatkozó keresetüktől elálltak, e tekintetben az elsőfokú bíróság a pert a 2014. szeptember 2. napján jogerőre emelkedett 4. sorszámú végzésével megszüntette, egyben rendelkezett az eljárási illeték és a perköltség megfizetéséről.

Az alperes képviselőt az elsőfokú eljárásban eljáró ügyvéd a fenti keresetmódosítást követően az elsőfokú bíróság által tartott valamennyi (4 db) tárgyaláson megjelent, a felperes keresetváltoztatást, valamint annak indokolását tartalmazó beadványaiban foglaltakra részletes ellenkérelmet és előkészítő iratot terjesztett elő, okiratokat csatolt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 986 200 Ft elsőfokú eljárási illetéket, valamint az alperes részére 500 000 Ft elsőfokú perköltséget. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíját határozatának indokolása szerint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) - b) pontja, (6) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésükben a felperesek annak részbeni megváltoztatásával az alperes részére fizetendő perköltség összegének 150 000 Ft-ra történő leszállítását kérték. Érvelésük szerint az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség összege eltűzött, az alperesi jogi képviselő által végzett tevékenységgel, a szükséges munkaidő-ráfordítással a fellebbezésben megjelölt összeg áll arányban. Utaltak arra, hogy az alperes képviselőt ellátó ügyvéd hasonló tárgyú nagyszámú perben képviseli az alperest, így az ügyfél nevének és a dátumnak a „kicserélésével” tesz eleget írásbeli előkészítési kötelezettségének.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte arra hivatkozással, hogy a megítélt perköltség összege a jogi képviselő által kifejtett képviselői tevékenységgel és szükséges munkaidő-ráfordítással arányos.

A fellebbezés **alaptalan.**

A Pp. 77. §-a alapján a perköltség viselése felől a bíróság az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatában dönt.

A perköltségviselés általános szabálya szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére - a törvényben meghatározott kivételektől eltekintve - a pereszes felet kell kötelezni (Pp. 78. § (1) bekezdés).

A Pp. 75. § (1) és (2) bekezdése értelmében a perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, amely a felek célszerű és jóhiszemű previtelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon merül fel. A perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd készkiadásait és munkadíját.

A bíróság által megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a **Gf.II.30.328/2015/4.szám**

továbbiakban: R.) jelen perben alkalmazandó 3. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a polgári perben az elsőfokú eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege a 10 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 Ft. A b) pont szerint a 10 000 000 Ft feletti, de 100 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a)

pontban meghatározott munkadíj és a 10 000 000 Ft feletti összeg 3 %, de legalább 100 000 Ft.

A (6) bekezdés a fentiek szerint megállapított munkadíj összegének mérséklését teszi lehetővé abban az esetben, ha az így megállapítható összeg nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A 4/A. § szerint az ügyvédi díj %-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza; azt a díj összegén mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani.

Az idézett jogszabályi rendelkezések a bíróság részére mérlegelési lehetőséget biztosítanak a pernyertes felet képviselő ügyvéd díjának megállapítása körében. A mérlegelés kiindulási alapja a per tárgyának értéke, amelyet az ügyvéd részére megállapítható ügyvédi munkadíjban is értékelni kell. A kialakult bírói gyakorlat szerint a mérlegelés során a perértéken felül értékelni kell a végzett ügyvédi munka mértékét, azt, hogy milyen volt a kifejtett ügyvédi tevékenység munka- és időigényessége, valamint színvonala.

A jelen ügyben a meg nem szüntetett kereseti kérelmek figyelembevételével a per tárgyának értéke - helyesen - 17 036 437 Ft (16 436 437 Ft megfizetése + 600 000 Ft a törzskönyv kiadása). E pertárgyérték alapulvételével megállapítható, áfa-val növelt ügyvédi munkadíj összege 903 071 Ft lenne. Ehhez képest az elsőfokú bíróság a rendelet biztosította lehetőséggel élve az alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj összegét megközelítőleg 55 %-ra mérsékelte. Az ítéletábra ennek a mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjnak a további mérséklésére nem látott lehetőséget, figyelembe véve, hogy az alperesi képviselő a perben tartott valamennyi tárgyaláson jelen volt, tartalmában és terjedelmében is a felperesi beadványhoz igazodóan terjesztett elő előkészítő iratot.

Az ítéletábrának hivatalos tudomása van arról a fellebbezési előadásról, miszerint a perben meghatalmazott ügyvéd az alperes képviselőt a vele szemben indított hasonló tárgyú számos perben is ellátja, továbbá arról is, hogy az ellenérdekű felet számos esetben a felperesi ügyvéd képviseli. E keresetek azonban ténybeli és jogi alapjukat tekintve nem feltétlenül szó szerint azonos tartalmúak, így az előterjesztett keresetlevelek sem minden esetben megegyezők. Erre tekintettel az alperes képviselőt ellátó ügyvédnek minden esetben tanulmányoznia kell a beadványokat, és a konkrét ténybeli előadás, valamint jogi álláspont figyelembevételével kell védekezését előterjesztenie, amelynek a perben eljáró ügyvéd a szükséghez képest mindenben eleget tett.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a felperesek fellebbezését nem találta teljesíthetőnek, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte ugyanakkor, hogy a felperesek módosított keresete valódi tárgyi keresethalmazat, amelyre figyelemmel a pertárgy értéke a fentiek szerint 17 036 437 Ft, ennek megfelelően az elsőfokú eljárásban feljegyzett illeték összege helyesen 1 022 200 Ft. Erre tekintettel a felperesek által az állam javára fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét az ítéletábra a rendelkező részben foglaltak szerint pontosította (Pp. 253. § (3) bekezdés).

Gf.II.30.328/2015/4.szám

Az eredménytelenül fellebbező felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte az alperes jogi képviselővel felmerült - az R. 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A felperesek illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesültek, ezért a feljegyzett másodfokú

eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése és az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek megfizetni.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

S z e g e d , 2015. szeptember 8.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

. Lengyel Nóra sk.
táblabíró